

Alegat LXVI

Sprawozdanie komisji hipotecznej

w przedmiocie zaprowadzenia ksiąg gruntowych w kraju naszym.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z dnia 15. września b. r. przekazał Wysoki Sejm projekt Wydziału krajowego do ustawy o księgach gruntowych, o tabulach miejskich i tabuli krajowej do zdania sprawy komisji ad hoc ustanowionej.

Komisya ta składa Wysokiemu Sejmowi owoc swej pracy w załączonym tu nowym projekcie do ustawy o zaprowadzeniu ksiąg gruntowych w naszym kraju. Musiała ona wypracować projekt nowy, albowiem projekt Wydziału krajowego datuje się z tej jeszcze epoki, kiedy nie była jeszcze uchwalona w Radzie państwa ustawa powszechna z d. 25. lipca 1871. N. 95 D. P. P. o księgach gruntowych dla wszystkich krajów w Radzie państwa reprezentowanych, ustawa, mająca na celu uregulowanie prawa hipotecznego materyalnego — tudzież ustawa z tej samej daty N. 96. D. P. P. o postępowaniu sądowem w razie założenia, uzupełnienia, restytuowania lub przeistoczenia ksiąg gruntowych lub górniczych w celu sprawdzenia wpisów hipotecznych.

Obiedwie te ustawy ogłoszono na dniu 15. sierpnia b. r. i obowiązywać one będą dopiero od 15. lutego 1872. Jeżeli ani Wydział krajowy nie mógł uwzględnić ustaw, które nie istniały jeszcze wcale wtedy kiedy swój projekt układał — to komisji było obowiązkiem trzymać się tych przepisów i ram jakie one wskazywały, a skutkiem tego okazała się potrzeba wypracowania projektu innego.

Ustawa o postępowaniu sądowem w razie założenia nowych lub przemiany dawnych ksiąg publicznych na nowe, a mianowicie §. 7. teje opiera się na przypuszczeniu, że przy zakładaniu ksiąg nowych w miejsce dawnych na podstawie ustawy krajowej, odbędzie się zarazem regulacya ciężarów przestarzałych w dawnych księgach nienależnie już figurujących — czyli innymi słowy, że z zakładaniem ksiąg nowych połączona będzie zarazem reforma stanu biernego ksiąg dawnych.

Gdy jednak projekt Wydziału i o tem nie wspomina, lecz przeciwnie zamierza tylko uzupełnić tabulę krajową lwowską, przydając jej księgom Dział I. przez opisanie nieruchomości i wyszczególnienie jej składowych części, a stan bierny pozostawia nietkniętym, przeto i z tego powodu komisya nie mogła iść za jego projektem.

Kwestya komasacyi gruntów, gdzieindziej już załatwiona, a u nas ciągle jeszcze nietknięta, jest dla ekonomii kraju niezmiernie ważna, a wolność dzielenia gruntów tak mniejszych jak większych posiadłości jest pierwszym i wielkim do tego celu krokiem.

Komisya mając tę kwestyę na oku nie mogła układać projektu, któryby w przeprowadzeniu komasacyi zamiast być ułatwieniem był jej utrudnieniem; nie mogła przeto uświęcać księgami hipotecznymi nadal różnicę między gruntami dominikalnemi a rustykalnemi — której już nie ma i tworzyć księgi gruntowe tylko dla posiadłości miejskich i wiejskich, a pozostawić nadal tabulę krajową lwowską, jako urząd hipoteczny dla wszystkich posiadłości większych, niegdyś dominikalnemi zwanych.

Komisya była zdania, że przy każdym sądzie kolegialnym należy utworzyć księgi hipoteczne jednej kategorii, któreby obejmowały wszystkie nieruchomości w obrębie każdego w szczególności sądu kolegiálnego położone bez względu, czy te nieruchomości są posiadłością większą czy też mniejszą.

W ten tylko bowiem sposób nietylko przydzielanie i wydzielanie gruntów z jednej posiadłości do drugiej stanie się pod względem hipotecznym rzeczą łatwą, lecz co więcej umożliwi przeprowadzenie komasacyi, bo nad wszystkimi bez różnicy gruntami w pewnym obrębie jedna tylko stać będzie zwierzchność hipoteczna.

Komisya jest wreszcie za założeniem ksiąg gruntowych w siedzibach sądów kolegialnych pod dozorem i zarządem zwierzchności hipotecznych przy tychże sądach, i miała przytem to na względzie, aby księgi w razie pomnożenia sądów kolegialnych z łatwością rozdzielone i przeniesione być mogły do nowych sądów.

Nie mogła ona pogodzić się z myślą tak Rządu jak Wydziału krajowego, aby księgi założone się mające zostawały pod dozorem i zarządem sądów powiatowych pojedynczych, bo siły jednego człowieka nie wydołają tej pracy olbrzymiej, jakaby wówczas spadła na sędziego powiatowego, gdyby do czynności dzisiejszych przybyły mu czynności w sprawach hipotecznych, które będą bardzo liczne z powodu mnogości ciał hipotecznych dla mniejszych posiadłości. Tam zaś gdzie siły nie wydołają z powodu fizycznej niemożliwości — o odpowiedzialności mowy być nie może. Księgi gruntowe muszą zostawać pod zarządem takich organów, któreby dawały dostateczną gwarancję pod względem ich wiarygodności.

Takim organem jest projektowana przez komisję zwierzchność hipoteczna przy sądzie kolegialnym, a zwierzchność ta może być albo oddzielnym urzędem hipotecznym albo też wydziałem sądu kolegiálnego zajmującym się wyłącznie sprawami hipotecznymi.

Wytknąwszy zasadnicze różnice między obydwoma projektami, komisya wskazała temsamem zasady, na których zbudowała swój projekt.

Pomimo jednak zasadniczych różnic w zapatrywaniu się na instytucję ksiąg publicznych, komisya przyswoiła sobie z projektu Wydziału krajowego wiele cennych przepisów.

W projekcie Wydziału krajowego jest postanowienie, że koszta założenia ksiąg gruntowych ponosi państwo; w projekcie komisji nie ma o tem żadnej wzmianki. Zdawało się bowiem komisji być rzeczą niewłaściwą wciągać w ustawę krajową przepis, który się sam przez się rozumie, a mogłoby to dać powód do wniosku, że Sejm nasz wdziara się w zakres finansów państwa i nakłada państwu ciężar, któryby kraj ponieść powinien. Obowiązek państwa do ponoszenia tych kosztów wypływa niewątpliwie z obowiązku, jaki ma każde państwo, co do zaprowadzenia u siebie takich instytucji, któreby umożliwiły obywatelom dochodzenie i ubezpieczenie praw prywatnych. Obowiązkiem więc jego jako państwa jest, zorganizować sądy, notaryat, adwokaturę i t. d. a więc i urzędy hipoteczne, które wchodzi u nas dotąd w skład sądownictwa.

To też kosztem państwa a nie krajów szczególnych pozaprowadzano księgi hipoteczne w innych krajach koronnych, a u nas w wieku zeszłym tabulę krajową, a nie kraju naszego jest winą, że księgi gruntowe dla wszystkich posiadłości dotychczas u nas zaprowadzone nie zostały, pomimo że państwo, dbałe zawsze o dochody skarbowe, wybierało i wybiera ciągle zbyt uciążliwe opłaty od przeniesienia własności tak z powodu aktów między żyjącymi jak w skutek śmierci obywateli.

Państwo pobierając te dochody od wszelkich aktów — ważnych czy nieważnych — powinno było już dawno podać opłacającym owe należności, sposobność ustalenia tej opłaconej wła-

sności za pomocą instytucji ksiąg gruntowych w naszym kraju, bo w jego tylko ręku spoczywała i spoczywa dotąd administracja sądowicza, która się rozciąga na wszystkie bez różnicy kraje.

Ustawy zasadnicze nie zmieniły rzeczy. Ustawa zasadnicza z d. 21. grudnia 1867 zmieniająca ustawę o reprezentacji Państwa z d. 26. lutego 1861 stanowi w §. 11. wyraźnie, iż do zakresu Rady państwa należą wszystkie te sprawy, które się odnoszą do praw, obowiązków i interesów wszystkim w Radzie państwa reprezentowanym królestwom i krajom wspólnych, a z tego wynika, że wszelkie koszta z temi wspólnemi połączone sprawami są przedmiotem budżetu państwa. Do tych tedy spraw wspólnych zalicza ten paragraf pod lit. k. ustawodawstwo karne, policyjno-karne i cywilne, z wyjątkiem jedynie ustawodawstwa co do wewnętrznego urzędzenia ksiąg publicznych i co do tych przedmiotów, które na mocy statutów krajowych i ustawy zasadniczej do zakresu Sejmów krajowych należą — dalej ustawodawstwo co do prawa handlowego i wexlowego, prawa morskiego, górniczego i lennego.

Wyjątek co do wewnętrznego urzędzenia ksiąg publicznych w ustępie powyższym uczyniony nietyka bynajmniej ustawodawstwa co do materyalnego prawa o księgach gruntowych, leez odnosi się tylko do formy, jak te księgi ten lub ów kraj urządzone mieć chce. To znaczy: państwo chcąc zaprowadzać z obowiązku swego w którymkolwiek kraju księgi publiczne, nie może pominąć jego Sejmu by go nie zapytać, jak te księgi wewnątrz wyglądać mają, a dowiedziawszy się o tem powinno, zakładając księgi, trzymać się ustawy sejmowej w tej mierze wydanej, nie może jednak kosztów ich założenia spychać na kraj, bo księgi te zostawać będą pod zarządem władz sądowicznych, które organizuje państwo a nie kraj, stanowiąc będą instytucją wchodzącą w skład organizmu ogólnego sądownictwa cywilnego, w czem kraj nasz żadnego jak dotąd nie ma udziału, i będą nowem a obfitem źródłem dochodów stemplowych i innych należności, które do kasy państwa a nie kasy kraju wpływać będą.

Wyjątek przeto w ustawodawstwie co do wewnętrznego urzędzenia ksiąg publicznych na rzecz krajowych Sejmów uczyniony nie może mieć tego znaczenia, iżby kraj musiał je sam zakładać lub ponosić koszta ich założenia; inaczej przypuściłoby należało, że państwu wolno jest zwolnić się nawet od obowiązku zaprowadzenia tej koniecznej instytucji sądowicznej, w razie gdyby kraj tych kosztów ponieść nie mógł. Kraj nasz nie byłby obowiązany do ponoszenia tych kosztów nawet w ten czas, gdyby miał władzę organizowania całego sądownictwa, bo i w ten czas wyręczałby on tylko w tej mierze państwo, a państwo musiałoby mu albo wydzielić na to odpowiednią kwotę z funduszków ogólnych swoich, albo też kraj ściągając podatki na swój fundusz, wypłacałby państwu na resztę ogólnych potrzeb taką kwotę, jakaby opłacać się zobowiązał po uwzględnieniu potrzeb sądownictwa.

Rezolucją domagamy się pewnej odrębności dla naszego kraju, a przecież rząd sam nigdy nie mógłby twierdzić, że uzyskawszy tę odrębność kraj nasz będzie musiał i podatkować na ogólny fundusz państwa i oprócz tego utrzymywać odrębność administracyjną własnym kosztem bez żadnego z skarbu państwa uposażenia.

Tak samo ma się rzecz z zaprowadzeniem ksiąg publicznych. Ustawodawstwo co do wewnętrznej ich formy byłoby w razie, gdyby koszta ich założenia miały spaść na kraj, nie zwolnieniem z więzów, w które zakuła nas Rada państwa, ale jednym ciężarem więcej i to tak wielkim, iżby go nie zrównoważyła wolność nam zostawiona wypowiedzenia zdania, z ilu rubryk składać się mają księgi gruntowe w naszym kraju.

Spodziewać się więc należy, że z tego powodu między rządem a krajem naszym żadnego nie będzie nieporozumienia. Gdyby jednak mimo to rząd uchylał się w jakimkolwiek względzie od ponoszenia rzeczonych kosztów, to w każdym razie nie powinien się ociągać z przedłożeniem ustawy naszej do sankeyi Najjaśniejszego Pana właśnie z tego powodu, że ustawa w tej mierze nic nie stanowi.

I to był powód, dla którego komisya w ustawie samej o kosztach założenia ksiąg gruntowych żadnej nie uczyniła wzmianki.

Komisya hipoteczna wnosi:

Wysoki Sejm raczy według przedłożonego sobie tu projektu uchwalić ustawę zaprowadzającą księgi gruntowe w królestwach Galicyi i Łodomeryi wraz z Wielkim księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 6. października 1871.

Eust. Rylski,
przewodniczący.

Dr. Andrzej Rydzowski,
sprawozdawca.

Ustawa

z dnia

zaprowadzająca księgi gruntowe w królestwie Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego królestw Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Tytuł pierwszy.

O księgach gruntowych w ogólności.

§. 1.

W królestwach Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem założone być mają księgi gruntowe pod dozorem i zarządem zwierzchności hipotecznych przy sądach kolegialnych pierwszej instancyi.

§. 2.

Przedmiotem ksiąg gruntowych są wszystkie nieruchomości i prawa do własności tychże przywiązane lub przez ustawę krajową za nieruchomości poczytane (§. 298 ks. U. C.), jak niemniej odnoszące się do tychże nieruchomości prawa rzeczowe.

Przedmiotem ksiąg gruntowych będą przeto, tak nieruchomości i prawa rzeczowe do królewskiej tabuli krajowej we Lwowie, do c. k. urzędu hipotecznego w Krakowie, do ksiąg gruntowych miejskich, do tabel czynszowych lub innych tego rodzaju publicznych ksiąg już wciągnięte, jakoteż i te nieruchomości i prawa rzeczowe, które w żadnych takich księgach publicznych dotąd nie były zapisane.

§. 3.

Niniejsza ustawa nie narusza w niczem ksiąg górniczych.

Tytuł drugi.

O księgach gruntowych w szczególności i wewnętrznym ich urządzeniu.

§. 4.

Księgi gruntowe składają się:

1. z ksiąg wykazów hipotecznych,
2. ze zbioru dokumentów.

Księgi wykazów hipotecznych.

§. 5.

Księgi wykazów hipotecznych oznaczone być mają na grzbiecie mianem miejscowości i rzymską liczbą bieżącą i składać się będą z odpowiedniej ilości arkuszy in folio szematów według ustanowionego wzoru, na papierze trwałym wydrukowanych.

Wszystkie arkusze będą paraflowane, bieżącą liczbą stronnic oznaczone i przy wyrażeniu ilości stronnic na końcu księgi podpisem komisji hipotecznej i jej pieczęcią zaopatrzone.

§. 6.

Księgi wykazów hipotecznych prowadzone być mają według miejscowości katastralnych, w miastach według przedmieść, dzielnic lub tym podobnych części.

Każda księga zawierać w sobie będzie pod bieżącą liczbą arabską szczegółowe wykazy hipoteczne wszystkich nieruchomości w jednej i tej samej miejscowości położonych i kartę tabulową wraz z spisem zawartych w niej wykazów hipotecznych (Wzór N. 1.)

§. 7.

Każda nieruchomość stanowiąca katastralną parcelę budowlaną lub gruntową, lub dokładnie wymierzoną i oznaczoną część tejże, może stanowić oddzielne ciało hipoteczne z oddzielnym wykazem hipotecznym.

Ciało hipoteczne może jednak składać się z dwóch lub więcej w tejże samej katastralnej miejscowości położonych parcel budowlanych lub gruntowych — jak długo wszystkie te parcele do jednego właściciela t. j. do jednej osoby lub niepodzielnie (idealnie) do więcej osób razem (współwłasność) należą, i albo wcale nie są obciążone albo też jedne i te same ciężary i długi na wszystkich razem ciężą parcelach.

§. 8.

W szczegółowych wykazach hipotecznych zamieszczony być ma: wymienienie i opisanie nieruchomości jako ciała hipotecznego i skrócona treść do tejże nieruchomości odnoszących się praw i obowiązków hipotecznych.

W tym celu wykaz hipoteczny składać się będzie z trzech działów:

Dział I. „Stan i części składowe nieruchomości.“

Dział II. „własność i jej ograniczenia.“

Dział III. Ciężary hipoteczne.“

W nagłówku każdego działu wyrazić należy liczbę wykazu hipotecznego, którego jest częścią, tudzież liczbę konskrypcyjną i miano nieruchomości, dla której jest przeznaczony.

§. 9.

DZIAŁ I.

Dział I. mieć będzie trzy rubryki z następującymi napisami:

Rubryka 1. „Numer bieżący pozycji.“

Rubryka 2. „Wyszczególnienie stanu i części składowych nieruchomości.“

Rubryka 3. „Wskazanie odnośnych pozycji i uwagi“.

§. 10.

Przeznaczeniem działu I. jest wymienić i opisać nieruchomość tudzież prawa do niej przywiązane.

§. 11.

Rubryka pierwsza działu I. służyć ma do oznaczenia porządku pozycji, w jakiej jedna po drugiej w tym dziale po sobie następują.

§. 12.

Na początku rubryki 2. umieścić należy przede wszystkim zezwolenie komisji hipotecznej na utworzenie ciała hipotecznego z wyrażeniem numeru bieżącego hipotecznego wykazu, pod którym ciało to do pewnej miejscowości utworzonym zostaje. Dalej jeżeli nieruchomość ma jakie miano powszechnie znane, takowe przytoczyć, jak nie mniej uwidocznienie należy, jeżeli nieruchomość zapisaną już była poprzednio jako ciało hipoteczne w księgach tabuli

krajowej lub w innych publicznych przez sąd prowadzonych księgach. Również uwidocznione być ma, jeżeli nieruchomości należy do fideikomisu albo obciążona jest służebnością rzeczową, albo też znajduje się w stosunku niezupełnej własności.

§. 13.

W skutek więc tego wyszczególnić należy części składowe nieruchomości a mianowicie :

- a) Parcele budowlane.
- b) Parcele gruntowe.
- c) Prawa z nieruchomością nierozdzielnie połączone.
- d) Służebności rzeczowe na niej ciężące i stosunek niezupełnej własności.

§. 14.

Do a. Parcele budowlane wciągnięte być winny według numerów mapy katastralnej i protokołu parcel z oznaczeniem powierzchni każdej parceli z odwołaniem się do wymienionej mapy i protokołu, które do zbioru dokumentów złożone będą.

Gdyby od czasu sporządzenia pomiaru katastralnego, część jaka parceli budowlanej stała się własnością osoby trzeciej, natenczas część tę, bacząc jednak na przepis w §. 50. zawarty, przez przysięgłego geometrę odmierzyć, na sporządzonym przezeń planie sytuacyjnym uwidocznić i osobnym numerem bieżącym pod numerem katastralnym parceli budowlanej położyć się mającym oznaczyć należy.

Plan ten sytuacyjny złożony będzie do zbioru dokumentów.

Jeżeli na parcelach budowlanych znajdują się budynki numerami konskrypcyjnymi oznaczone, to takowe także do tej rubryki wpisane będą.

Do b. Podobnie jak z parcelami budowlanymi postąpić należy z parcelami gruntowymi, nierozróżniając jednak rodzaju uprawy w pomiarze katastralnym wyszczególnionej

Do c. Tu wciągając należy prawa rzeczowe z własnością ciała hipotecznego nierozdzielnie połączone, np. prawo propinacyi, patronatu, prawo służebności i inne.

Do d. Tu uwidocznić należy ścieśnienia, np. stosunek fideikomisu, obowiązek służebności rzeczowej i inne stosunki niezupełnej własności.

Do rubryki tej wciągane będą następnie wszystkie te wpisy hipoteczne, które mają na celu zmianę faktycznego stanu nieruchomości, jej składowych części lub części tychże, jak: dopisywania, odpisy-

wania, wykreślenia i inne adnotacye w myśl ustaw z d. 6. Lutego 1869 N. 18. z d. 25. Lipca 1871 N. 95 i N. 96. D.P.P., wreszcie wartość szacunkową, jeżeli strona tego zażąda.

§. 15.

Rubryka 3. służyć ma do wyszukania odnośnych pozycyj i umieszczenia uwag do ich zmian się odnoszących. (Wzór N. 2.)

§. 16.

DZIAŁ II.

Dział ten mieć będzie 3. rubryki z następującymi napisami:

Rubryka 1. Numer bieżący pozycyi.

Rubryka 2. Tytuł własności i jej ograniczeń, tudzież imię i nazwisko właściciela.

Rubryka 3. Wskazanie odnośnych pozycyj i uwagi.

§. 17.

Przeznaczeniem tego działu jest wskazać właściciela ciała hipotecznego i ograniczeń praw własności.

§. 18.

Przeznaczenie rubryki 1. i 3. jest takie same jak rubryk podobnych w §§. 11. i 15. opisanych.

§. 19.

W rubrykę 2. wciągnąć należy przedewszystkiem wpis prawa własności. Wpis taki obejmować będzie:

- a) Polecenie wpisu z wyrażeniem liczby i dnia podania, uchwały i skutecznienia wpisu.
- b) Tytuł nabycia własności.
- c) Oznaczenie czy własność rozciąga się do całości lub jej części (np. $\frac{1}{3}$ $\frac{1}{10}$).
- d) Imię i nazwisko byłego właściciela.
- e) Imię i nazwisko nowonabywcy.

Do rubryki tej zaciągać także należy ograniczenia osobistej zdolności właściciela w swobodnem rozrządaniu i zarządzaniu nieruchomością, np. ustanowienie kurateli sądowej, otwarcie upadłości; dalej zastrzeżenia osób trzecich co do całości lub niepodzielnej (idealnej) części nieruchomości, np. warunek od-

kupu, prawo pierwokupna, zastrzeżenie niepozbywania lub nieobciążania, zanotowanie sporu o własność całej nieruchomości lub niepodzielnej (idealnej) jej części na podstawie zasiedzenia; dalej zanotowanie zamierzonej sprzedaży, sporu o wykreślenie pozycji w tej rubryce wpisanej, względnie o przywrócenie do pierwotnego stanu, sekwestracji, rozpisanej i dokonanej licytacji i otwarcia pertraktacji spadkowej (Ust. z d. 25. Lipca 1871 N. 95).

(Wzór N. 3.)

§. 20.

DZIAŁ III.

Dział ten składa się z dwóch części z następującymi rubrykami:

Część 1. Ciężary hipoteczne.

Część 2. Nadciężary hipoteczne.

§. 21.

Część 1. składa się z pięciu rubryk z następującymi napisami:

Rubryka 1. Numer bieżący pozycji.

Rubryka 2. Tytuły ciężarów.

Rubryka 3. Wymienienie ciężaru lub długu.

Rubryka 4. Wskazanie odnośnych pozycji i uwagi.

Rubryka 5. Wskazanie nadciężarów.

§. 22.

Część 1. mieścić w sobie będzie z wyjątkiem służebności (§. 14. lit. a) wszelkie prawa rzeczowe nieruchomości obciążające, długi i inne obowiązki.

W rubryce 1. zamieścić należy numer bieżący pozycji.

Do rubryki 2. wpisać należy:

1. Polecenie wpisu z wyrażeniem liczby i dnia podania uchwały i skutecznienia wpisu.

2. Tytuł prawa rzeczowego.

3. Rozciągłość tego prawa.

4. Imię i nazwisko dłużnika hipotecznego.

5. Imię i nazwisko uprawnionego.

Do rubryki tej wpisywane będą także ograniczenia osobistej zdolności uprawnionego w swobodnem zarządzaniu i zarządzaniu temi rzeczowemi prawami, tudzież zastrzeżenia osób trzecich co do całości lub części zahipotekowanego prawa i wykreślenia wpisów w tej rubryce umieszczonych, dalej zanotowania zamierzonej pożyczki lub odstąpienia prawa hipotecznego,

wypowiedzenia wierzytelności, wytoczonego sporu o prawa w tej rubryce zapisane, otwarcia pertraktacji spadkowej po uprawnionym, wreszcie zanotowanie rozpisanej i dokonanej licytacji.

§. 23.

W rubryce 3. wymienić należy powtórnie dług lub ciężar w rubryce 2. zapisany dla łatwiejszego przeglądu ciężarów hipotecznych.

Rubryka 4. służy do uwidocznienia związku pomiędzy odnośniami pozycjami tego i innych wykazów hipotecznych z odpowiednią uwagą.

Rubryka 5. wskazać ma istnienie nadciężarów i miejsce, gdzie się takowe w części drugiej znajdują.
(Wzór N. 4.)

§. 24.

Część 2. mieści w sobie pod napisem „nadciężary hipoteczne,“ nadciężary we wszystkich dalszych stopniach w ten sposób, iż dla każdego prawa rzeczowego, będącego przedmiotem dalszego obciążenia, nowa oddzielna karta otwartą będzie.

Pod napisem „nadciężary hipoteczne“ wyrażone być ma prawo dalszemu obciążeniu podlegające z powołaniem odpowiedniej pozycji działu III. części I.

Część druga składać się będzie z wyjątkiem rubryki nadciężarów hipotecznych z takich samych rubryk, jak część 1. z tą jedynie różnicą, iż w napisach zamiast wyrazu „ciężar“ użyć należy wyrazu „nadciężar.“

Przeznaczenie tych rubryk jest takie same jak rubryk części 1. tego działu.

Nadciężary na nadciężarach zamieszczać należy w rubryce 2. bez otwierania oddzielnej dla nich karty.

(Wzór N. 5.)

§. 25.

Dla szybszego przeglądu wpisów w księgach wykazów hipotecznych uskuteczniionych, prowadzony będzie spis wykazów hipotecznych według katastralnych miejscowości, tudzież ogólny spis osób, na rzecz których prawa są zabezpieczone.

Zbiór dokumentów.

§. 26.

Dla każdej księgi wykazów hipotecznych zaprowadzony będzie zbiór dokumentów, w którym składać się będą odpisy aktów stanowiących podstawę wpisów w wykazie hipotecznym. Odpisy mają być oznaczone liczbą bieżącą ze wskazaniem wpisów do których się odnoszą, a nadto wszystkie odpisy w księgę złożone, bieżącą liczbą stronic opatrzone będą.

§. 27.

Akta dotyczące się zaprowadzenia ksiąg gruntowych w urzędzie hipotecznym oddzielnie przechowane i zarejestrowane być mają.

§. 28.

Przepisy co do prowadzenia dziennika podawczego w urzędzie hipotecznym, zaznaczania podań wniesionych w wykazie hipotecznym, wydawania wyciągów hipotecznych zupełnych, sumarycznych i częściowych, tudzież świadectw hipotecznych i wszelkich odpisów objęte będą oddzielną instrukcją.

Tytuł III.**O komisjach hipotecznych i ich zakresie działania w ogólności.**

§. 29.

Zaprowadzeniem ksiąg gruntowych zająć się mają pod naczelnem kierownictwem prezydenta Sądu wyższego a pod bezpośrednim nadzorem prezesa Sądu kolegiального oddzielne komisye hipoteczne, w siedzibie każdego Sądu kolegiального pierwszej instancji ustanowić się mające.

Komisye hipoteczne ustanowione będą tylko na czas założenia ksiąg gruntowych. Po ukończeniu tego dzieła ustaje ich działalność i rozpocznie się urzędowanie zwierzchności hipotecznych.

§. 30.

Każda komisya hipoteczna składać się ma z radcy Sądu krajowego, jako przewodniczącego, dwóch członków komisyi i tyluż zastępców. Tak członkowie komisyi jako też ich zastępcy muszą być egzaminowanymi sędziami.

Zastępcy członków komisji urzędujący w razie przeszkody tych ostatnich mają w obradach głos stanowczy.

Uchwały komisji zapadają większością głosów.

§. 31.

Każdej komisji hipotecznej przydzieloną będzie odpowiednia liczba urzędników pomocniczych i za-przyjęzonych geometrów.

Wszystkie osoby w skład komisji wchodzące, mianowane będą przez Wydział krajowy w porozu-mieniu z prezydentem Sądu wyższego.

§. 32.

Do zakresu działania komisji hipotecznej należy:

- a. Urządzenie i utrzymanie biegu czynności za-łożenia ksiąg.
- b. Roztrząsanie i zatwierdzenie lub odwołanie zatwierdzenia wpisów hipotecznych.
- c. Dozór bezpośredni nad księgami i aktami hipotecznymi.

§. 33.

Zamianowana komisya hipoteczna rozpocznie swoją czynność w dniu przez Wydział krajowy w po-rozumieniu z prezydentem Sądu wyższego oznaczo-nym i do wiadomości publicznej podanym.

§. 34.

Do czynności przygotowawczych komisji hipo-tecznych należy zaopatrzenie się w kopije map po-miaru katastralnego, w protokoły parcelowe, w wykazy opłacających w gminie podatek gruntowy i domowy, w akta indemnizacyjne i serwitutowe, a we-dle możności także w akta prowizorycznego pomiaru z r. 1820; wreszcie w odpowiednią ilość druków do wykazów hipotecznych według wyż wymienionych wzorów sporządzonych i potrzebnych formularzy dla komisarzy, których komisya do pojedynczych kata-stralnych miejscowości z grona swego wysełać będzie.

§. 35.

Komisya hipoteczna oznaczy edyktem dla każdej katastralnej miejscowości dzień, w którym komisya delegowana czynność swą rozpocznie. Edykt ten ogłoszony być winien przynajmniej 30 dni naprzód w dzienniku urzędowym i doręczony będzie naczeln-

kom gmin w celu obwieszczenia go na miejscu i zawiadomienia wszystkich posiadaczy gruntowych w gminie, tudzież posiadaczom większych posiadłości do rąk zastępców obszarów dworskich.

§. 36.

Komisya wezwie edyktem powyższym wszystkich interesowanych, aby się stawili w wyznaczonym miejscu osobiście lub przez prawnych zastępców, albo też przez pełnomocników do tej czynności szczegółowo ustanowionych.

W edykcie przeto wezwać należy:

1. Właściciela nieruchomości.
2. Tych, którzy mają wierzytelność jaką lub prawo rzeczowe (hipoteczne), odnoszące się do nieruchomości.
3. Tych, którzy mają jaką wierzytelność, lub jakie prawo rzeczowe, odnoszące się do wierzytelności lub praw hipotecznych.

W edykcie wyrazić należy, że każdy zgłaszający się powinien przedłożyć dokumenta, na których opiera się jego prawo, i że w razie niezgłoszenia się nikogo z prawem własności, zapisanym będzie za właściciela ten, kogo wskaże wierzyciel, prawo zastawu na nieruchomości mający, lub w braku tegoż, przełożony gminy.

Nareszcie edykt oznajmić winien, że każdy zgłaszający się powinien sobie obrać zamieszkanie w kraju. Zamieszkanie to wolno jest zmienić, lecz zarazem obrać i wskazać należy zamieszkanie inne.

Wszelkie pisma i uwiadomienia odnoszące się do założenia ksiąg hipotecznych, doręczane będą stronie w obranem przez nią zamieszkaniu.

Tytuł IV.

O czynności delegowanych komisarzy.

§. 37.

Na dniu w edykcie oznaczonym rozpocznie delegowany komisarz z przydanym pisarzem i geometrą w miejscu wskazanem czynność, przy której jako świadkowie sądowi obecnymi być mają: przełożony lub zastępca większego obszaru i gminy miejscowej; dalej wybrani przez Wydział Rady powiatowej dwaj mężowie zaufania lub tychże zastępcy.

Wszystkie osoby interesowane mogą być obecne przy komisji i czynić swe uwagi tak co do objaśnienia stanu rzeczy, jak dopilnowania praw swoich.

§. 38.

Delegowany komisarz zaopatrzy się w potrzebne akta w §. 34 wymienione, zażąda w razie potrzeby i innych urzędowych wykazów i rozpatrzywszy stan i rozmiary zadania swego, podzieli pracę swoją na pewne części, wyznaczy porządek tejże i objawi go interesentom zaraz na pierwszym terminie lub w ciągu rozprawy z wezwaniem stawienia się przed komisją w czasie przezeń oznaczonym.

§. 39.

Czynność delegowanego komisarza odbywa się protokolarnie, a wszystkie wyjaśnienia i wnioski, odnoszące się do jednej i tej samej nieruchomości, objęte będą jednym i tym samym dla tejże nieruchomości oddzielnie prowadzonym protokołem.

Protokoły podpisane być mają przez obecnych członków komisji.

Strony podpisują wnioski do protokołu uczynione, a odmówienie podpisu zanotowane być powinno.

Pisemne wywody stron tylko w ten czas przyjęte i do protokołu przyłączone być mogą, jeżeli są zaopatrzone podpisem adwokata lub notaryusza.

§. 40.

Głównem zadaniem delegowanego komisarza jest, zbadać i wyjaśnić za pomocą dokumentów w §. 37. wymienionych, tudzież uzasadnionych wniosków zgłaszających się i przesłuchanych interesentów stan rzeczy w ten sposób, aby na tej podstawie według zasad niżej przytoczonych wpisy do szczególnych wykazów hipotecznych i wypełnienia trzech działów uskutecznione być mogły.

W tym jednak względzie różni się dochodzenie co do nieruchomości, które dotychczas w żadne publiczne księgi nie były zaciągnięte, od owego co do nieruchomości, które obecnie w takich księgach już są zapisane.

Komisya hipoteczna przed rozpoczęciem czynności delegowanych komisarzy orzeknie: które z dotychczasowych ksiąg publicznych za takie uważane być mają; do których w myśl postanowienia minist. sprawiedl. z dnia 29. kwietnia 1858 r. l. 5297 skuteczność prawną przywiązywać należy.

§. 41.

a. Postępowanie co do nieruchomości, które dotąd w żadne publiczne księgi nie były wciągnięte.

Gdy przeznaczeniem Działu I., noszącego napis: „stan i części składowe nieruchomości“, jest wymienienie i opisanie nieruchomości, przeto delegowany komisarz, mając na oku przepisy w §§. 9., 10., 11., 12., 13., 14. i 15. zawarte, zbadać winien przez przesłuchanie zgłaszającego się lub zgłaszających się właścicieli, dokładnie: pod jakim mianem nieruchomości mająca stanowić oddzielnie hipoteczne ciało jest znaną; czy już w księgach publicznych i gdzie jako hipoteczne ciało jest zapisaną; czy nie należy do fideikomisu; czy nie zachodzi jaki stosunek niezupełnej własności; z jakich składa się katastralnych parcel budowlanych i gruntowych; jakie numera konskrypcyjne mają budynki; nareszcie jakie prawa z własnością nieruchomości niepodzielnie są połączone, i jakie służebności na niej ciążyą.

Dokumenta, na których podstawie zgłaszający się prawa swe opiera, winny być w protokole wyszczególnione i za poświadczeniem odbioru do protokołu przyłączone.

Gdyby między wnioskami stron a przedłożonymi dokumentami, lub dokumentami, o których mówi §. 38., zachodziła jaka sprzeczność, wątpliwość lub niedokładność, takowa w odpowiedni sposób zbadaną i wyjaśnioną, a czynione w tym względzie przez obecnych interesentów wnioski, w protokole zamieszczone być powinny.

Gdyby od ostatniego pomiaru katastralnego zaszła jaka zmiana co do stanu parcel budowlanych i gruntowych, o której to zmianie w §. 14. jest mowa, uskutecznić należy pomiar i sporządzić plan sytuacyjny.

§. 42.

Odnosnie do Działu II., którego przeznaczeniem jest wskazać właściciela, stosownie do przepisów §§. 16. i 17. zbadać należy: na jakich prawnych tytułach i dokumentach zgłaszający się opiera swoje prawo własności; czy prawo to rozciąga się do całości lub pewnej tylko części; kto jest we fizycznym posiadaniu; czy i jakie zachodzą ograniczenia pod względem osobistej zdolności właściciela, lub inne zastrzeżenia pod względem rozrządzania całością lub częścią.

Ktokolwiek by muiemał mieć lepsze lub równe prawo do własności, ma się również zgłosić i złożyć dowody na poparcie swego prawa.

Co do złożenia dokumentów i co do wyjaśnień zachodzących sprzeczności, wątpliwości, lub co do

uzupełnienia niedokładności, przestrzegać należy to samo, co w tym względzie w §. 41. postanowiono.

§. 43.

Po przesłuchaniu wszystkich interesowanych osób co do własności, przystąpi delegowany komisarz mając na oku przepisy §§. 19., 20. i 21. do zbadania stanu ciężarów hipotecznych.

Przedewszystkiem wezwie więc zgłaszającego się lub zgłaszających się właścicieli, aby podali, jakiemu obciążeniu podlega nieruchomość. Następnie spisze komisarz, przy załączeniu przedłożonych dokumentów, wnioski zgłaszających się wierzycieli, tak co do rozciągłości prawa hipotecznego, jako też co do prawa pierwszeństwa, tudzież wnioski i oświadczenia się w tej mierze tak zgłaszających się właścicieli jako i innych wierzycieli.

Jeżeli między stawającymi zachodzi jaka sprzeczność co do prawa hipotecznego lub pierwszeństwa, takową przez odpowiednie przesłuchanie interesentów należy zbadać i wyjaśnić należy.

Podobnie postąpi komisarz względem nadciężarów hipotecznych.

§. 44.

Po ukończeniu dochodzenia stosownie do przepisów w poprzedzających §§. zawartych przystąpi delegowany komisarz na tej podstawie do ułożenia projektu wpisów do wszystkich trzech działów.

W tym względzie następujących zasad trzymać się winien:

Jeżeli prawo własności zgłaszającego się lub zgłaszających się przez nikogo nie jest zaprzeczone i żądanie tychże zgodne jest z przedłożonymi dokumentami, komisarz przygotowuje projekt wpisu praw własności do rubryki „własności“ w Dziale II.

W razie zachodzącego między zgłaszającymi się sporu co do własności, delegowany komisarz nie wdając się wcale w rozpoznanie i rozstrzygnięcie spornych punktów, zamiast wpisu praw własności zapisze w tej rubryce faktycznego posiadacza, zanotuje, że zgłoszenia co do prawa własności są sprzeczne między osobami, które wymieni.

§. 45.

Jeśli prawa własności zgłaszającej się strony, według projektu komisarza stosownie do poprzedniego §. jako niewątpliwe w Dziale II. zapisane być mają, delegowany komisarz przystąpi do przygotowania pozycyi Działu III. Części Iej, to jest . doza-

projektowania wpisu niezaprzeczonych ciężarów hipotecznych, trzymając się zasady w 2. ustępie §. 44. wypowiedzianej.

Spór między zgłaszającym się właścicielem nieruchomości, a zgłaszającym się wierzycielem lub zgłaszającymi się wierzycielami między sobą nie co do samego prawa hipotecznego lecz co do prawa pierwszeństwa hipotecznego, nie może tamować przygotowania wpisów w odpowiedniej pozycji. W tym razie wpisy ciężarów przygotowane być winny w porządku według daty dokumentów, przy każdej jednak takiej pozycji zanotować należy spór o pierwszeństwo hipoteczne.

Spór taki tylko w drodze prawa rozpoznany być może.

Jeżeli wpis praw własności zgłaszającego się właściciela z powodu zachodzącego sporu nastąpić nie może, natenczas i prawa wierzycieli jego przedmiotem wpisu być nie mogą.

§. 46.

Wszystko, co w poprzednim paragrafie postanowiono co do ciężarów hipotecznych, stosuje się także do ciężarów hipotecznych w dalszych stopniach, czyli nadciężarów, które do Działu III. Części II. należą.

§. 47.

W projekcie komisji hipotecznej przedłożyć się mającym, nie skrobanego ani też w inny sposób nieczytelnym uczynionego być nie może.

§. 48.

Po wygotowaniu projektu wpisów dla szczególowej nieruchomości, zawezwie delegowany komisarz na termin oznaczony wszystkich interesentów, którzy się co do tej nieruchomości zgłaszali i przedłoży im w mowie będący projekt w celu ostatecznego wysłuchania ich oświadczeń. Każdy interesent oświadczyć się ma, czy się zgadza z projektem lub nie, w ostatnim razie, jakie zarzuty ma do uczynienia; nie wolno jednak przy tem powtarzać wywodów poprzednio już wniesionych.

b. Postępowanie co do nieruchomości, które w księgach publicznych już są zaciągnięte.

§. 49.

Przy nieruchomościach, dla których publiczne księgi z prawnym skutkiem już istnieją, delegowany

komisarz tę przedewszystkiem zasadę na oku mieć winien, że wpisy własności i innych praw rzeczowych nienaruszone w swej mocy pozostać, i tylko z ksiąg dotychczasowych w odpowiedniej formie do Działu II. i Działu III. nowych ksiąg hipotecznych przeniesione być mają, że zatem tylko dla uskutecznienia wpisów do I. Działu należących, zarządzić ma dochodzenie co do stanu i części składowych nieruchomości stosownie do przepisów w §. 40. zawartych.

§. 50.

Gdy nieruchomości, które w dotychczasowych księgach publicznych jako ciała hipoteczne są zapisane, stanowią całość, której bez zezwolenia Sądu rozdzielać nie wolno, przeto delegowany komisarz dochodzić winien stanu i składowych części tychże z największą ścisłością, a to za pomocą przesłuchania nietylko zgłaszających się właścicieli lub interesowanych wierzycieli hipotecznych, lecz i innych z miejscowością i stosunkami obeznananych osób, tudzież za pomocą wszelkiego rodzaju dokumentów i pism, któreby należności do pewnego ciała hipotecznego dowodziły.

Jeżeli okaże się z dochodzenia, że pewne części składowe, mianowicie: katastralne parcele gruntowe lub budowlane oddzielone zostały fizycznie od głównej nieruchomości, dla której ciało hipoteczne jako jedna całość istniało, natenczas utworzenie nowego osobnego ciała hipotecznego dla tych oddzielnych części nastąpić może na podstawie przepisu §. 1. ustawy z dnia 6. lutego 1869. (Dz. P. P. Nr. 18.) w ten tylko sposób, iż wszystkie do całości odnoszące się hipoteczne ciężary — przeniesione będą także na nowe ciało hipoteczne z odwołaniem się do wykazu nieruchomości pierwotnej jako wykazu głównego (§. 106. Ust. z d. 25. lipca 1871. N. 95. D. P. P.)

§. 51.

Po przeprowadzeniu dochodzenia w myśl poprzedzających §§. 49 i 50 delegowany komisarz sporządzi projekt wpisów odnoszących się do Działu I., który stosownie do przepisów §. 48. interesowanym stronom dla ostatecznego oświadczenia się, przedłożony będzie,

§. 52.

Po ukończeniu powyższej czynności co do Działu I. przygotowuje projekt wpisów do Działu II. i III. dele-

gowany komisarz, który w miejscu, gdzie dotychczasowe publiczne księgi są prowadzone, urzędować będzie.

Wygotowanie tego projektu nastąpi na podstawie uskuteczniionych w dotychczasowych księgach publicznych wpisów własności i innych praw rzeczowych z przestrzeganiem co do Działu II. tej zasady, iż pozycye zawierające wpisy poprzednich właścicieli pomijać, a te tylko pozycye w nowe księgi przez wypełnienie odpowiednich rubryk przenieść należy, które ostatniego właściciela lub ostatnich właścicieli wykazują.

Od zasady tej wtenczas tylko odstąpić należy, jeżeli do dokładnego zrozumienia pozycyi stanu biernego wykazanie poprzednich właścicieli potrzebnem by było.

Pozycye przeniesione nową bieżącą liczbą oznaczone być mają, jednak zanotować należy w jakiej księdze, na której stronicy, i pod jakim bieżącym numerem własności pozycya przeniesiona zapisana jest w dawniejszych księgach publicznych.

§. 53.

Do Działu III. części 1. przenieść należy z ksiąg dawnych wszystkie dotychczasowe pozycye stanu biernego przez wypełnienie odpowiednich rubryk w nowych księgach, z wyjątkiem pozycyj już wyeks-tabulowanych, tudzież takich przestarzałych wpisów, których wykreślenia domagać by się można drogą amortyzacji (§. 118 Ust. z d. 25. lipca 1871. N. 95. D. P. P.)

Co do zaprowadzenia nowych bieżących liczb i powołania wpisów w dotychczasowych księgach istniejących zachować należy przepis ustępu 2. poprzedzającego §. 52.

§. 54.

Przepis poprzedzającego §. stosuje się również do wszystkich nadciężarów.

§. 55.

Po wygotowaniu na tej podstawie projektu do nowych ksiąg, Sąd prowadzący dawne księgi, jako instancya hipoteczna zawiadamiać będzie komisye hipoteczne o każdym swojemu urzędowi ksiąg wydany nakazie, aby dozwolone nowe wpisy odnoszące się do jakiegokolwiek bądź działu w sporządzonym projekcie do ksiąg nowych wciągnięte być mogły.

Tytuł piąty.

O czynności komisji hipotecznej w szczególności.

§. 56.

Projekt do nowych ksiąg gruntowych dla całej katastralnej miejscowości przez delegowanego komisarza zupełnie ukończony, przedłożony będzie komisji hipotecznej.

Komisja winna przedewszystkiem zbadać, czy przy dochodzeniu, projektowi za podstawę służącemu, zachowane były wszystkie formalności i czy nie zachodzą takie sprzeczności, wątpliwości lub niedokładności, któreby zatwierdzeniu przedłożonego projektu stały na przeszkodzie.

W osatnim razie komisja hipoteczna zarządzi, gdyby tego konieczna była potrzeba, uzupełnienie w wskazanym przez siebie kierunku przez komisarza na miejscu, lub też w siedzibie komisji hipotecznej.

Po uzupełnieniu dochodzenia delegowany komisarz sporządzi nowy odpowiedni projekt wpisu i przedłoży takowy komisji hipotecznej.

§. 57.

Jeżeli komisja hipoteczna przedłożony sobie projekt co do formy za odpowiedni uzna i żadna strona przeciwko takowemu zarzutów nie czyniła, komisja projekt zatwierdzi i do ksiąg hipotecznych zaciągnąć każe. O zatwierdzeniu takich wpisów zawiadomienie stron nie jest potrzebnem.

Jeżeli przeciw projektowi wpisu ktokolwiek z interesowanych stron czynił zarzuty, komisja hipoteczna zarzuty te rozstrzygnie i według swojej decyzji wpisanie do ksiąg poleci. O tej decyzji wszystkie interesowane strony zawiadomione będą.

Decyzja komisji hipotecznej jest stanowcza, od której niema odwołania do żadnej wyższej instancji.

§. 58.

Skoro na podstawie zatwierdzenia komisji hipotecznej — wpisy do ksiąg gruntowych w całym lub w części okręgu Sądu kolegiального ukończone będą, Sąd wyższy na wniosek komisji hipotecznej wyznaczy dzień, od którego nowe księgi do powszechnego użytku otwarte, a wpisy do dawniejszych ksiąg zaniechane być mają, i zakreśli termin do zgłaszania się interesowanych w celu sprawdzenia stanu hipotecznego w drodze sądowej, a postępowanie w tym wzglę-

dzie określa ustawa z d. 25. lipca 1871. N. 96. D. P. P.

Tytuł szósty.

Przepisy ogólne.

§. 59.

Gminy i obszary dworskie są obowiązane dostarczyć lokal potrzebny na kancelaryę komisji, takowy w przyzwoitym stanie utrzymywać i starać się o pomoc do przeprowadzenia urzędowej czynności potrzebną.

Wszelkie prośby i pisma odnoszące się do zaprowadzenia ksiąg hipotecznych wolne są od stępla, a wszelkie wpisy, od opłaty należności urzędowych. (§. 28. Ust. z d. 25. lipca 1871. N. 96. D. P. P.)

§. 60.

Przepisy niniejszej ustawy stosowane być mają analogicznie i w tym razie, gdy będzie chodziło o nowe zaprowadzenie ksiąg hipotecznych lub ich części z powodu, że takowe zaginęły, zniszczały lub z powodów innych do użytku niezdołnemi się stały.

§. 61

Ustawa niniejsza ma moc obowiązującą od dnia jej ogłoszenia.

§. 62.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu ministrowi sprawiedliwości.

(Wzór N. I.)

Archiwum dykt. ziem. w Urzędzie wójtowskim

I.

KSIĘGA

wykazów hipotecznych.

Gmina: Lublany.

Tom I.

Spis wykazów hipotecznych w tomie tym zawartych.

Numer wykazu hipotecznego	Numer konskrypcyjny nieruchomości, w braku tego numeru parceli katastralnej	Stronica	Numer wykazu hipotecznego	Numer konskrypcyjny nieruchomości, w braku tego numeru parceli katastralnej	Stronica
25	36	3	44		
26	37	31	45		
27	38	63	46		
28	N. parcel katastralnych 1041 - 1043	95			
29	39	127			
30					
31					
32					
33					
34					
35					
36					
37					
38					
39					
40					
41					
42					
43					

Numer wykazu hipotecznego 25.

Realność wiejska pod Nr. konskrypcyjnym 36 w górnej części Dublan zwanej „Wola“.

(Realność miejska pod Nr.

w dzielnicy . . .)
na przedmieściu . . .)
w ulicy . . .)

Dział I.

Stan i części składowe nieruchomości.

Numer bieżący pozycji	<p style="text-align: center;">Wyszczególnienie</p> <p style="text-align: center;">stanu, części składowych, zmian i ścieśnień nieruchomości.</p>	<p style="text-align: center;">U w a g i</p> <p style="text-align: center;">i wskazanie odnośnych pozycji</p>
1	<p>W skutek polecenia komisji hipotecznej Lwowskiej z dnia 2. października 1870. L. 250 utworzone zostaje w księdze wykazów hipotecznych gminy Dublan pod numerem bieżącym 25 ciało hipoteczne:</p> <p>Realność wiejska pod konskr. N. 36. w górnej części Dublan „Wola“ zwanej, położona (w dawnych księgach gruntowych wsi Dublan tom II. pag. 68. wpisana).</p> <p>Części składowe tej realności są:</p> <p>Katastralne parcele budowlane:</p> <p>1. Nr. 527. przeźstrzeni 649□ sążni Na tej parceli znajduje się dom murowany gontami kryty.</p> <p>2. Nr. 528. przeźstrzeni 450□ sążni Na tej parceli znajdują się: a) stajnia z drzewa budowana słomianym dachem kryta. b) stodoła na słupach drewnianych z ścianami z chrustu • plecioneni słomianym dachem kryta.</p>	
2	<p>Katastralne parcele gruntowe:</p> <p>1. Nr. 529. zwana „w ogrodach“ przeźstrzeni 1245□ sążni 2. Nr. 861. zwana „w zagumienkach“ przeźstrzeni 3 morgi 80□ sążni 3. Nr. 1031. w niwie „Jaworniki“ zwanej przeźstrzeni 4 mor. 500□ sążni 4. Nr. 1268 przeźstrzeni 3 morgi 420□ sążni 5. Nr. 1748. zwana „pod dębina“ przeźstrzeni 1 morg 1400□ sążni</p> <p style="text-align: center;">Obacz mapę katastralną i protokół parcel w zbiorze dokumentów gminy Dublan księga I. nr. 1. i 2.</p>	<p>wyłęczono poz. 5. niżej.</p> <p>obciążona służebnictwem poz. 4. niżej.</p>
3	<p>Prawo służebności przejazdu przez grunta „Zagumienki“ parcele kat. Nr. 862 i 863 realności wiejskiej pod kons. Nr. 37., które to prawo w wykazie hipotecznym N. 26. w dziale I. pod poz. 4. (księga I. wykazów hipotecznych gminy „Dublan“ tom. II. str. 46) intabulowane jest.</p> <p style="text-align: center;">Zbiór dokumentów gminy Dublan ks. I. nr. 48.</p>	

Numer biegnący
pozycyi**Wyszczególnienie**

stanu, części składowych, zmian i ścieśnień nieruchomości

U w a g i

i wskazanie odno-
śnych pozycyj

4

Na realności tej ciąży służebność odprowadzania wody przez parcelę katastralną Nr. 1748 z parceli katastralnej Nr. 1749 na rzecz realności pod konskr. Nr. 37. w wykazie hipotecznym Nr. 26 w Dziale I. poz. 3. (księga I. wykazów hipotecznych gminy Dublan tom II. str. 45.) jako prawo rzeczowe wpisana.

Zbiór dokumentów gminy Dublan księga I. Nr. 49.

5

L. 2047.
Pod. 27. listopada 1871.
Wpisano 6. grudnia 1871.

W skutek polecenia zwierzchności hipotecznej z dnia 1. grudnia 1871. L. 2047 na podstawie kontraktu kupna i sprzedaży we Lwowie dnia 15. listopada 1871 między NN. i NN. zawartego, parcela gruntowa Nr. 861 przestrzeni 3 morgi 80□ sążni wyżej pod pozycją 2. wpisana, z realności pod konskr. Nr. 36 i wykazu hipotecznego Nr. 25 wyłączoną zostaje i stanowi na przyszłość oddzielne ciało hipoteczne w gminie Dublany pod Nr. 120 wykazu hipotecznego utworzone.

Zbiór dokumentów księga I. Nr. 240.

Numer wykazu hipotecznego 25.

Realność wiejska pod konskr. Nr. 36. w górnej części Dublan zwanej „Wola.“

(Realność miejska pod Nr. . . .

w dzielnicy . . .
na przedmieściu . . .
w ulicy)**Dział II.****własność i jej ograniczenia.**

Numer liczący pozycyi	Tytuł własności i jej ograniczeń tudzież imię i nazwisko właściciela	U w a g i i wskazanie odno- śnych pozycyj
1	<p>W skutek polecenia komisji hipotecznej we Lwowie z dnia 2. października 1870 l. 250. na podstawie dekretu przyznania spadku po Pawle Bilińskim przez c. k. miejsko-deleg. sąd powiatowy sekcji II. we Lwowie dnia 30. września 1866 do l. 8114 wydanego, synowie tegoż Jan i Michał Biliński za właścicieli realności wiejskiej pod kons. Nr. 36 w górnej części Dublan zwanej „Wola“ pod Nr. 25. wykazu hipotecznego wpisanej w równych częściach intabulowani zostają.</p> <p>Zbiór dokumentów gminy Dublan księga I. Nr. 50.</p>	
2	<p>L. 2400. Pod. 15. grudnia 1871. Wpisano 28. grudnia 1871.</p> <p>W skutek polecenia zwierzchności hipotecznej z dnia 20. grudnia 1871. l. 2400., na podstawie kontraktu kupna i sprzedaży w Dublanach dnia 13. grudnia 1871 między Janem Bilińskim a Piotrem Kowalem zawartego, Piotr Kowal za właściciela połowy realności pod kons. Nr. 36 w górnej części Dublan zwanej Wola położonej pod Nr. 25. wykazu hipotecznego na imię Jana Bilińskiego dotąd wpisanej, zaintabulowany zostaje.</p> <p>Zbiór dokumentów gminy Dublan księga I. Nr. 245.</p>	spór wytoczony poz. 3. niżej.
3	<p>Do pozycyi L. 51. Podano 13. stycznia 1872. Wpisano 21. stycznia 1872.</p> <p>W skutek polecenia zwierzchności hipotecznej z dnia 16. stycznia 1872. do l. 51. uwidoczni się, że Jan Biliński przeciw Piotrowi Kowalowi o unieważnienie kontraktu kupna sprzedaży z dnia 13. grudnia 1871 pozew dnia 13. stycznia 1872. do l. 50. wytoczył.</p> <p>Zbiór dokumentów gminy Dublan księga I. Nr. 249.</p>	Zanotowanie sporu do poz. 2.

Numer bieżący pozycji	<p style="text-align: center;">Tytuł własności i jej ograniczeń</p> <p style="text-align: center;">tudzież</p> <p style="text-align: center;">imię i nazwisko właściciela</p>	<p style="text-align: center;">U w a g i</p> <p style="text-align: center;">i wskazanie odno- śnych pozycji</p>
4	<p>L. 60. Podano 14. stycznia 1872. Wpisano 21. stycznia 1872.</p> <p>W skutek polecenia zwierzchności hipotecznej z dnia 16. stycznia 1872 do l. 60. uwidoczni się prawo pierwszeństwa hipotecznego dla zamierzonej sprzedaży przez proszącego Michała Bilińskiego połowy realności pod konskr. Nr. 36. na imię tegoż Michała Bilińskiego wyżej pod poz. 1. zainstalowanej; to prawo pierwszeństwa gaśnie z dniem 16. marca 1872.</p> <p style="text-align: center;">Zbiór dokumentów gminy Dublan księga I. Nr. 251.</p>	<p style="text-align: center;">Wykreślone jak poz. 5. niżej.</p>
5	<p>L. 240. Pod. 14. lutego 1872. Wpisano 20. lutego 1872.</p> <p>W skutek polecenia zwierzchności hipotecznej z dnia 16. lutego 1872. do l. 240. na podstawie złożonej uchwały z dnia 16. stycznia 1872. do l. 60 zostaje wyżej pod pozycją 4. uwidocznione prawo pierwszeństwa hipotecznego dla zamierzonej sprzedaży przez Michała Bilińskiego połowy realności pod konskr. Nr. 36. wyekstabilowane.</p> <p style="text-align: center;">Zbiór dokumentów gminy Dublan ks. I. Nr. 255.</p>	<p style="text-align: center;">ekstabilacja do poz. 4.</p>

Numer wykazu hipotecznego 25.

Realność wiejska pod kons. Nr. 36. w górnej części Dublan zwanej „Wola“.

(Realność miejska pod Nr.

w dzielnicy
na przedmieściu
w ulicy.**Dział III.****Część I.****Ciężary hipoteczne.**

Numer bieżący pozycji.	Tytuły ciężarów hipotecznych tudzież imię i nazwisko uprawnionych.	Wymienienie ciężaru lub długu	Uwagi i wskazanie odnośnych pozycji	Wskazanie nadciężarów
	<p>W skutek polecenia komisji hipotecznej we Lwowie z dnia 2. października 1870 l. 250 zostają zainstalowane w dziale ciężarów hipotecznych realności wiejskiej pod kons. Nr. 36. w górnej części Dublan zwanej „Wola“ położonej pod Nr. 25. wykazu hipotecznego wpisanej następujące</p> <p style="text-align: center;">Dawne ciężary:</p> <p>1. Na podstawie kontraktu kupna i sprzedaży z dnia 2. lutego 1863, między Józefem Krawcem a Pawłem Bilińskim zawartego, prawo hipoteki dla resztującej ceny kupna 250 złr. w. a. z odsetkami $\frac{5}{100}$ od dnia 1 marca 1863. na rzecz Józefa Krawca z prawem pierwszeństwa hipotecznego od dnia 2. marca 1863. (w dawnych księgach gruntowych wsi Dublan tom II. pag. 69. w skutek podania z dnia 2. marca 1863 l. 541. na dniu 4. kwietnia 1863 wpisane).</p> <p style="text-align: center;">Zbiór dokumentów gminy Dublan księga I. Nr. 51</p> <p>2. Na podstawie kontraktu dzierżawy z dnia 4. maja 1864., między Pawłem Bilińskim a Mojżeszem Gruberem zawartego, prawo hipoteki dla sześciolatniej dzierżawy od 1. czerwca 1864 do tegoż dnia 1870 parceli gruntowej Nr. 1268 w uwie Jaworniki na rzecz Mojżesza Grubera z prawem pierwszeństwa hipotecznego od dnia 20. maja 1864. (w dawnych księgach gruntowych gminy Dublan tom II. pag. 69. w skutek podania z dnia 20 maja 1864. l 784. na dnin 4. czerwca 1864 wpisane).</p> <p style="text-align: center;">Zbiór dokumentów gminy Dublan księga I. Nr. 52.</p>	<p>250 złr. w. a.</p> <p>prawa dzierżawy</p>	<p>odstąpiona jak niżej poz. 5.</p> <p>wykreślone jak niżej poz. 3.</p>	<p>Obciążona jak Dział III. Część 2. Nr. 1. nad- ciężarów str. 19.</p>

Numer bieżący pozycyi	Tytuły ciężarów hipotecznych tudzież imię i nazwisko uprawnionych.	Wymienie- nie ciężaru lub długu	Uwagi i wskazanie odnośnych pozycyj	Wskazanie nadcieżarów
3.	<p>Do pozycyi 2.</p> <p>L. 2300. Podano 14. listopada 1871. Wpisano 20. listopada 1871. W skutek polecenia zwierzchności hipotecznej z dnia 18. listopada 1871 l. 2.300 na podstawie dokumentu przez Mojżesza Grubera zeznanego z dnia 14. października 1871. prawo hipoteki sześciolatniej dzierżawy parceli gruntowej Nr. 1268, wyżej pod pozycyą 2. zainstalowanej, z działu ciężarów realności pod kons. Nr. 36. a Nr. 25. wykazu hipotecznego wyekstabilowano.</p> <p>Zbiór dokumentów gminy Dublan księga I. Nr. 238.</p>		ekstabilacja do poz. 2.	
4.	<p>L. 240. Podano 14. lutego 1872. Wpisano 20. lutego 1872. W skutek polecenia zwierzchności hipotecznej z dnia 16. lutego 1872 l. 240, na podstawie skryptu z dnia 13. lutego 1872. przez Michała Bilińskiego zeznanego prawo hipoteki sumy 215 złr. w. a. z procentami 6% od dnia 16. lipca 1872 bieżącemi na rzecz Karola Smiechowskiego zainstalowano.</p> <p>Zbiór dokumentów gminy Dublan ks. 1. Nr. 256.</p>	215 złr. w. a.		Obciążona jak dział III. część 2. Nr. 2. nadcieżarów str. 23.
5.	<p>L. 280. Podano 25. lutego 1872. Wpisano 3. marca 1872. W skutek polecenia zwierzchności hipotecznej z dnia 1. marca 1872 do l. 280, na podstawie cessyi z dnia 15. lutego 1872 przez Józefa Krawca na rzecz Jana Kawki zeznanej, tegoż Jana Kawkę za właściciela sumy 250 złr. w. a. z procentami wyżej pod pozycyą 1. ciężarów dla Józefa Krawca wpisanej—zainstalowano.</p> <p>Zbiór dok. gm. Dublau ks. I. Nr. 260.</p>		ustępstwo do poz. 1	obciążona obacz wyżej poz. 1

Numer wykazu hipotecznego 25.

Realność wiejska pod kons. Nr. 36. w górnej części Dublan zwanej „Wola.“

(Realność miejska pod Nr.

w dzielnicy . . .)
na przedmieściu . . .)**Dział III.****Część 2.****Nr. 1.****Nadciężary hipoteczne sumy 250 złr. w. a.**

Numer bieżący pozycyi	Tytuły nadciężarów hipotecznych.	Wymienie- nie ciężaru lub długu	Uwagi i wskazanie odnośnych pozycyj.
	<p>Ciężary i nadciężary hipoteczne sumy 250 złr w. a. w dziale III. części 1. pod pozycyą 1. na realności wiejskiej pod kons. Nr. 36. w górnej części Dublan zwanej „Wola“ zainstabulowanej.</p> <p>L. 2341.</p> <p>1. Podano 16. listopada 1871. Wpisano 22. listopada 1871. W skutek polecenia zwierzchności hipotecznej z dnia 20. listopada 1871 l. 2341, na podstawie skryptu z dnia 1. listopada 1871 przez Józefa Krawca zeznanego, prawo hipoteki sumy 180 złr. w. a. z procentem 6°/_o od dnia 21. listopada 1871. w stanie biernym sumy 250 złr. w. a. na realności pod kons. Nr. 36. w Dublanach w dziale III. części 1. pod pozycyą 1. wykazu hipotecznego Nr. 25 zainstabulowanej, na rzecz Stanisława Partyki zainstabulowanem zostaje.</p> <p>Zbiór dokumentów gminy Dublan księga I. Nr. 239.</p> <p>2. L. 300.</p> <p>Podano 1. marca 1872. Wpisano 8. marca 1872. W skutek polecenia zwierzchności hipotecznej z dnia 4. marca 1872. do l. 300, na podstawie skryptu z dnia 28. lutego 1872 przez Stanisława Partykę na rzecz Leona Patli zeznanego, prawo hipoteki sumy 150 złr. w. a. z procentami 6°/_o od dnia 1. marca 1872 w stanie biernym sumy 180 złr. wyżej pod pozycyą 1. w nadciężarach sumy 250 złr. w. a. zahipotekowanej, na rzecz Leona Patli zainstabulowano.</p> <p>Zbiór dokumentów gminy Dublan ks. I. Nr. 262.</p>	<p>180 złr. w. a.</p>	<p>obciążona jak niżej poz. 2.</p> <p>nadciężar do poz. 1. odstąpiona jak poz. 3.</p>

Numer bieżący pozyceji	Tytuły nadcieżarów hipotecznych	Wymienie- nie ciężaru lub długu	Uwagi i wskazanie odnośnych pozycej
3.	<p>L. 311. Podano 6 marca 1872. Wpisano 16. marca 1872.</p> <p>W skutek polecenia zwierzchności hipotecznej z dnia 10. marca 1872 do l. 311, na podstawie cessyi z dnia 2. marca 1872 przez Leona Patłę na rzecz Jana Bilińskiego zeznanej, tegoż Jana Bilińskiego za właściciela 150 złr. w. a. z procentami w stanie biernym sumy 180 złr. w. a. wyżej pod pozycją 2. nadcieżarów sumy 250 złr. w. a. zahipotekowanej, zainstabulowano.</p> <p>Zbiór dok. gm. Dublan ks. 1. N. 263.</p> 		Ustępstwo do poz. 2.

Numer wykazu hipotecznego 25.

Realność wiejska pod kons. Nr. 36. w górnej części Dublan zwanej „Wola.“

Dział III.

Część 2.

N. 2. Nadciężary hipoteczne sumy 215. złr. w. a.

Numer bieżący pozycyi	Tytuły nadciężarów hipotecznych	Wymienienie ciężaru lub długu	U w a g i i wskazanie odnośnych pozycyj
	<p>Ciężary i nadciężary hipoteczne sumy 215 złr. w. a. zainstalowane w dziale III. części 1. pod pozycją 4. na połowie realności pod kons. Nr. 36. w górnej części Dublan zwanej „Wola,„ położonej na rzecz Michała Bilińskiego wpisanej.</p> <p>L. 400. Podano 20. marca 1872. Wpisano 28. marca 1872.</p> <p>W skutek polecenia zwierzchności hipotecznej z dnia 25. marca 1872 l. 400 na podstawie wyroku c. k. miejsko-deleg. sądu powiatowego sek. II. we Lwowie z dnia 20. grudnia 1871 do l. 8040. i uchwały tegoż sądu z dnia 3. marca 1872 do l. 1015 w drodze egzekucji przeciw Karolowi Smiechowskiemu prawo zastawu dla sumy 100 złr. w. a. z procentami po 6% od dnia 30. listopada 1871 i z kosztami sporu w ilości 8 złr. 40 kr. w. a. w stanie biernym sumy 215 złr. w. a. na rzecz Karola Smiechowskiego na połowie realności pod kons. Nr. 36 w Dublanach położonej, w wykazie hipotecznym Nr. 25. w dziale III. części I. pozycyi 4. wpisanej, na rzecz Pawła Trusia zainstalowano.</p> <p>Zbiór dok. gm. Dublan Ks. I. Nr. 264 i 265.</p>	<p>100 złr. w. a. z p.</p>	

Z drukarni Instytutu Stauropigiańskiego; Lwów, 1871,
pod zarządem St. Huczковского